

- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā paredzēto pieņēmumu, saskaņā ar kuru “sabiedrības gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam”, var atspēkot ar konstatējumu, ka sabiedrība savu saimniecisko darbību faktiski veic valstī, kas nav tā pati valsts, kurā ir reģistrēta tās juridiskā adrese, vai arī ir jākonstatē, ka sabiedrība nav veikusi nekādu uzņēmējdarbību valstī, kurā ir tās juridiskā adrese?
- 3) Vai tas, ka sabiedrībai kādā dalībvalstī, kas nav tā valsts, kurā ir reģistrēta tās juridiskā adrese, pieder nekustamais īpašums, kā arī tas, ka parādā esošajai sabiedrībai ar citu sabiedrību ir noslēgts līgums par divu viesnīcu kompleksu nomu un līgums ar kredītiestādi, ir pietiekoši apsvērumi, lai uzskatītu par atspēkotu Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā paredzēto pieņēmumu par to, ka sabiedrības “juridiskās adreses” atrašanās vieta ir uzskatāma par tās galveno interešu centru, un vai ar šādiem apstākļiem pietiek, lai uzskatītu, ka sabiedrībai attiecīgajā valstī pieder “uzņēmums” Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkta izpratnē?
- 4) Gadījumā, ja *Corte di Cassazione* iepriekš minētajā rīkojumā Nr. 10606/2005 pieņemtā nostāja par jurisdikciju ir balstīta uz tādu Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta interpretāciju, kas atšķiras no Eiropas Kopienu Tiesas interpretācijas, vai ar Itālijas Civilprocesa kodeksa 382. pantu, saskaņā ar kuru *Corte di Cassazione* nolēmumiem par jurisdikciju ir galīgs un saistošs raksturs, tiek kavēta minētās Kopienu tiesību normas piemērošana atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas interpretācijai?

(¹) OV L 160, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Bundesfinanzhof* (Vācija) 2009. gada 14. oktobra rīkojumu — *Scheuten Solar Technology GmbH/Finanzamt Gelsenkirchen-Süd*

(Lieta C-397/09)

(2009/C 312/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Scheuten Solar Technology GmbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Gelsenkirchen-Süd*

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai 1. panta 1. punkts Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvā 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociāti [saistīti] uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (¹), nepieļauj noteikumu, saskaņā ar kuru aizdevuma procenti, ko vienas dalībvalsts uzņēmums samaksā saistītam uzņēmumam citā dalībvalstī, pirmajam uzņēmumam tiek pieskaitīti pie ienākuma, kas apliekams ar uzņēmējdarbības nodokli?
- b) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Direktīvas 2003/49 1. panta 10. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir iespēja nepiemērot direktīvu arī tad, ja direktīvas 3. panta b) punktā minētie nosacījumi par saistīta uzņēmuma esamību procentu maksājuma datumā vēl nav tikuši ievēroti nepārtraukti vismaz divus gadus?

Vai dalībvalstis šajā gadījumā attiecībā uz maksājošo uzņēmumu var pamatoties tieši uz Direktīvas 2003/49 1. panta 10. punktu?

(¹) OV L 157, 49. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Østre Landsret* (Dānija) 2009. gada 14. oktobra rīkojumu — *Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning, KID-Holding A/S/Skatteministeriet*

(Lieta C-398/09)

(2009/C 312/37)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning, KID-Holding A/S*

Atbildētāja: *Skatteministeriet*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Tiesas 1997. gada 14. janvāra spriedumu apvienotajās lietās no C-192/95 līdz C-218/95 ⁽¹⁾ *Comateb u.c.* var interpretēt tādējādi, ka nelikumīgas iemaksas pārvešana uz precī nozīmē, ka iemaksa tiek pārnesta uz preces pircēju, kurš to nopērk atsevišķa darījuma ietvaros, jeb pārvešana uz cenām notiek arī attiecībā uz citu preču cenām pilnīgi citādāku darījumu ietvaros, vai nu pirms vai pēc attiecīgās preču pārdošanas, piemēram, vispārīgā veidā novērtējot četru gadu garumā īstenoto pārvešanu, kas ietver daudzas preču grupas, ieskaitot importētas un neimportētas preces?

2) Vai Kopienas tiesību jēdziens “pārvešana” ir jāsaprot kā tāds, kurš nozīmē, ka nelikumīgu maksājumu sakarā ar preču pārdošanu var uzskatīt par pārnestu tikai tad, ja preces cena ir augstāka nekā tā cena, kura precei bija tieši pirms maksājuma ieviešanas, vai tomēr iemaksu var uzskatīt par pārnestu, ja maksājuma veicējs uzņēmums nelikumīgā maksājuma ieviešanas laikā, ietaupīja no citiem maksājumiem, kas tika iekasēti uz cita pamata, un tādēļ savas cenas nemainīja?

3) Vai Kopienas tiesību jēdziens “nepamatota iedzīvošanās” ir jāsaprot kā tāds, kurš nozīmē, ka preču pārdošanas laikā nelikumīgi iekasētās iemaksas atmaksāšanu var uzskatīt par nepamatotas iedzīvošanās iemeslu, ja uzņēmums pirms vai pēc ar nodokli apliekamo preču pārdošanas ir ietaupījis, uz cita pamata iekasēto maksājumu atcelšanas rezultātā, ja tiek pieņemts, ka citu iemaksu atcelšana ir labvēlīga arī citiem uzņēmumiem, ieskaitot tos uzņēmumus, kuri nemaksāja nelikumīgo maksājumu vai to maksāja mazākā apmērā?

4) Ja tiek pieņemts, ka nelikumīgā iemaksa tās struktūras dēļ izraisa to, ka uzņēmumi, kuri importē precī, samaksā proporcionāli lielāku iemaksu nekā tie uzņēmumi, kuri galvenokārt pirka vietējās preces, un vienlaicīgi ar nelikumīgās iemaksas ieviešanu cita iemaksa, kura tika iekasēta uz cita pamata un kura proporcionāli ietekmēja abus uzņēmumus, neatkarīgi no uzņēmuma iepirkumu veida, tika atcelta, tad Tiesai tiek lūgts atbildēt uz šādu jautājumu:

i) vai Kopienas tiesības atļauj pilnībā vai daļēji atteikt nelikumīgi iekasētās iemaksas atmaksāšanu uzņēmumam, kurš importē preces, lai pārnestu izmaksas un nepamatoti iedzīvotos tiktāl, ciktāl atteikums izraisa situāciju, kurā uzņēmums, tā kā tas ir samaksājis relatīvi lielāku nelikumīgās iemaksas summu nekā atbilstošais uzņēmums, kurš tādas pašas preces nopirka vietējā tirgū, reformas un atmaksāšanas atteikuma rezultātā būs nonācis nelabvēlīgākā situācijā nekā atbilstošais uzņēmums, kurš galvenokārt pirka vietējās preces;

ii) vai nelikumīgās iemaksas atmaksāšana šādā situācijā varētu radīt “nepamatotu iedzīvošanos” un tādēļ tikt atteikta, ja atmaksāšana — pat ja iemaksa tiek uzskatīta par pārnestu — ir vajadzīga, lai radītu tādu situāciju, kurā nodokļu reformas sekas, kad atmaksāšana ir pabeigta un pārējie apstākļi neatšķiras, ir vienādas attiecībā uz uzņēmumiem, kuri importēja preces, un uzņēmumiem, kuri pirka vietējās preces;

iii) vai atmaksāšanas atteikums šādā situācijā, kurā uzņēmumi, kas galvenokārt pirka vietējās preces un tādējādi tiem bija priekšrocība salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri lielākoties preces importēja, ir pretrunā Kopienas tiesībām, tai skaitā vienlīdzīgas attieksmes principam, un

iv) vai atbilde uz 3. jautājumu nozīmē, ka uz nepamatotas iedzīvošanās pamata nevar atteikt atmaksāt nelikumīgi iekasētās iemaksas tiktāl, ciktāl šāda atmaksāšana tikai atceļ to uzņēmumu priekšrocības, kuri pirka galvenokārt vietējās preces, salīdzinājumā ar tiem, kuri galvenokārt preces importēja.

⁽¹⁾ Krājums, I-165. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Højesteret (Dānija) 2009. gada 19. oktobra rīkojumu — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, likvidējamā Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S/Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme

(Lieta C-400/09)

(2009/C 312/38)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, likvidējamā Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S

Atbildētājas: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme